

Z KRAKOWA DNIA 1. LIPCA 1812 Roku WE SRODE.

*Wypł. z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Dreznie d. 5. miesi-
ca Czerwca Roku 1812.*

FRIDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski Xiążę Warsza-
wski &c.

Zważywszy, iż służąca Komorom Cel-
nym Xięstwa Warszawskiego dotąd taxa
klepek sosnowych do wyrachowania cła
ewektowego, osobliwie w czasach tera-
źniejszych zbyt jest wysoką, a chcąc wy-
prowadzenie klepek rzeczonych z Naszego
Xięstwa Warszawskiego ile możności utra-
twić, na przełożenie Naszego Ministra
Skarbu Starowiemy co następuje:

Art y ku ł 1.

- a. Kopa klepek sosnowych mających 3 flo-
py długości, 4 do 7 cali szerokości, i
1/4 do 1/2 cala grubości, którą dotąd
Komory Celne otaxowały po zł. 12 ra-
chowaną być tylko ma po zł. pol. 4.
- b. Kopa klepek sosnowych mających 4 flo-
py długości, 7 do 8 cali szerokości, i
1/2 do 3/4 cala grubości, którą dotąd
Komory Celne otaxowały po zł. 27 gr.
13 rachowaną być tylko ma po zł. pol.
9 gr. 4 sz. 1.
- c. Kopa klepek sosnowych mających 5 flo-
py długości, 8 do 9 cali szerokości, i
3/4 do 1 cala grubości, którą dotąd Ko-
mory Celne otaxowały po zł. pol. 51 gr.

- 13 rachowaną być tylko ma po zł. pol.
17 gr. 4 sz. 1.
- d. Kopa klepek sosnowych mających 6 flo-
p długości, 9 do 10 cali szerokości, i
1 do 1 1/4 cala grubości, którą dotąd
Komory Celne otaxowały po zł. 85 gr.
21 sz. 1 2/7 rachowaną być tylko ma
po zł. pol. 28 gr. 17.
- e. Kopa klepek sosnowych mających 7 flo-
p długości, 10 do 11 cali szerokości, i
1 1/4 do 1 1/2 cala grubości, którą do-
tąd Komory Celne otaxowały po zł. 132
rachowaną być tylko ma po zł. pol.
44.
- f. Kopa klepek sosnowych mających 8 flo-
p długości, 11 do 12 cali szerokości, i
1 1/2 do 1 3/4 cala grubości, którą do-
tąd Komory Celne otaxowały po zł. 192
rachowaną być tylko ma po zł. pol.
64.
- g. Kopa klepek sosnowych mających 9 flo-
p długości, 12 do 13 cali szerokości, i
1 3/4 do 2 cali grubości, którą dotąd
Komory Celne otaxowały po zł. 267 gr.
13 rachowaną być tylko ma po zł. pol.
89 gr. 4 sz. 1.
- h. Kopa klepek sosnowych mających 10
flo- p długości, 13 do 14 cali szerokości,
i 2 do 2 1/4 cala grubości, którą dotąd
Komory Celne otaxowały po zł. 360
rachowaną być tylko ma po zł. pol.

- i. Kopa klepek sosnowych mających 11 stop długości, 14 do 15 cali szerokości, i $2\frac{1}{4}$ do $2\frac{1}{2}$ cali grubości, którą dotąd Komory Celne otaxowały po zł. 471 gr. 13 rachowaną być tylko ma po zł. pol. 157 gr. 4 sz. 1.
- k. Kopa klepek sosnowych mających 12 stop długości, 15 do 16 cali szerokości, i $2\frac{1}{2}$ do $2\frac{3}{4}$ cala grubości, którą dotąd Komory Celne otaxowały po zł. 603 gr. 13 rachowaną być tylko ma po zł. pol. 201 gr. 4 sz. 1.
- l. Kopa klepek sosnowych mających 13 stop długości, 16 do 17 cali szerokości, i $2\frac{3}{4}$ do 3 cala grubości, którą dotąd Komory Celne otaxowały po zł. 757 gr. 21 sz. 1 rachowaną być tylko ma po zł. pol. 252 gr. 17.

Art. 2: Od każdego złotego wartości klepek sosnowych z kraju Xięstwa War-

szawskiego wychodzących, tak iak dotąd pobierać będą Komory Celne po szelągów dwa.

Art. 3. Opłaty potoczne pobierające się stosownie do przepisów instruktarza Jeneralnego od cła cwektowego, i względem klepek sosnowych na dal zachowywane być mają.

Art. 4. Ogłoszenie i wykonanie niniejszego Dekretu, niemniej umieszczenie go w Dzienniku Praw Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego, w czem do którego należy polecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.) Przez Króla

Minister Sekretarz Stanu

Stanisław Breza.

Zgodno z oryg.

Felix Łubiński,

Zgodno z oryginałem.

Minister Spraw:

Minister Sek. Stanu

(L.S.)

Stanisław Breza.

Ant. Joneman, Kon. Ministerii.

Z Warszawy d. 27. Czerwca.

PROCLAMATION DE S. M.

L'EMPEREUR ET ROI,

Soldats!

La seconde guerre de la Pologne est commencée. La premiere s'est terminée à Friedland et à Tilsit. A Tilsit la Russie a juré éternelle alliance à la France et guerre à l'Angleterre: elle viole aujourd'hui ses sermens! elle ne veut donner aucune explication de son étrange conduite que les Aigles Françaises n'aient repassé le Rhin; laissant par-là nos alliés à sa discrétion. La Russie est entraînée par la fatalité. Ses destins doivent s'accomplir. Nous croirait-elle donc dégénérée? Ne serions nous donc plus les soldats d'Austerlitz? Elle nous place entre le deshonneur et la guerre. Le choix ne saurait être douteux. Marchons donc en avant, passons le Niémen, portons

ODEZWA N. CESARZA I KRÓLA.

Żołnierze!

Druga wojna Polska rozpoczęta. Pierwsza ukończyła się pod Friedland i w Tylży. — W Tylży, zaprzysięgła Moskwa wieczne przymierze Francyi, a wojnę Anglii; teraz gwałci swoje przysięgę! Nie chce się wytłumaczyć z osobliwszego postępowania swojego, aż poki orły Francuzkie nie powrócą za Ren, zoltawując przez to sprzymierzeńców naszych na iey łasce. Fatalność popycha Moskwę. Przeznaczenia iey spełnić się muszą. Czyliżby więc miała sądzić, żeśmy się wyrodzili? Albożbyśmy nie mieli już być żołnierzami Austerlickimi? Stawia nas między niestawą, a wojną. Wybór w tey mierze nie może być wątpliwym. Ruszajmy więc naprzód, przebijmy Niemen, zanieśmy

la guerre sur son territoire. La seconde guerre de la Pologne sera glorieuse aux armes Françaises comme la première; mais la paix que nous conclurons portera avec elle sa garantie et mettra un terme à la funeste influence que la Russie a exercée, depuis cinquante ans, sur les affaires de l'Europe. — De notre quartier Impérial de Wilkowszki le 22 Juin 1812.

Signé: Napoléon.

P R O G R A M A

Pierwszego posiedzenia Seymowego r. 1812.

Dnia 26 Czerwca, o godzinie 9 przed południem, zgromadzą się na pokoje zamkowe Senatorowie, Miniſtrowie i Rada Stanu, oraz Posłowie i Deputowani; ślad udadzą się do kościoła Katedralnego.

Senat i Rada Stanu zasiadą w Prezbiterium, a Posłowie i Deputowani w pierwszych ławkach kościoła.

Po zasiadzeniu mieysc, zacznie się Msza święta *lecta*, po której nastąpi kazanie.

Po kazaniu, Biskup *in pontificalibus* zaintonuje hymn *Veni, Creator*.

Po nabożeństwie Posłowie i Deputowani zbiorą się w Izbie Poselskiej.

Tam przybywszy Miniſter Spraw Wewnętrznych, wskaże Posłom i Deputowanym, z pomocą ich Referendarzy Rady Stanu, porządek zasiadzenia następujący:

Na pierwszej ławicy po prawey stronie od wniścia, zasiadą Posłowie Departamentu Warszawskiego, przy nich Deputowani miała Warszawy, i wszyscy Deputowani zgromadzeń Gminnych tegoż Departamentu.

Na pierwszej ławicy po lewey stronie od wniścia, zasiadą Posłowie Departamentu Krakowskiego, przy nich Deputowani miała Krakowa, i wszyscy Deputo-

wcyne na iey ziemię. Druga wojna Polska równie będzie dla oręża Francuzkiego chwalebna, iak pierwsza; lecz pokoy, który zawrzemy, będzie miał w sobie swoię rękoymią, i położy koniec szkodliwemu wpływowi, iaki Moskwa od lat piędziesiąt do interessow Europy miała. — W główney Kwaterze Naszey w Wilkowszkach d. 22 Czerwca 1812.

(Pod.) *Napoleon*.

wani zgromadzeń gminnych tegoż Departamentu. Za Departamentem Warszawskim zasiadą Posłowie i Deputowani z Departamentu Poznańskiego; za Departamentem Poznańskim, Posłowie i Deputowani z Departamentow Kaliskiego i Radomskiego; za Departamentem Krakowskim Posłowie i Deputowani z Departamentow Bydgoskiego i Lubelskiego; za temi dwoma Departamentami, Posłowie i Deputowani z Departamentow Płockiego, Łomżyńskiego, i Siedleckiego.

W zasiadaniu Posłów między sobą, zachowany będzie porządek Powiatow, Dekretami 19 Grudnia 1807 co do dawnych, a 17 Kwietnia 1810 roku, co do nowych Powiatow przepisany.

Dla Członkow Rady Stanu przeznaczone iest mieysce naprzeciw tego, które zajmować będzie Marszałek Izby Poselskiej.

Gdy tak Posłowie i Deputowani będą umieszczeni, Miniſter Spraw Wewnętrznych oznaymi Izbie Poselskiej nominacyą, (którą głośnie przeczyta) Marszałka Seymowego; i wezwawszy go do zasiadzenia swego mieysca, odda mu liſt członkow Izby z uwiadomieniem go o wypadkach, jezeli iakie będą na rugach, względem prawności Posłów i Deputowanych.

Po czem niezwłocznie Minister Spraw Wewnętrznych uda się do Rady Ministrów, i oznajmi iey o zasiadzeniu już w Izbie Poselskiej Posłów i Deputowanych, i o ogłoszeniu nominacyi Marszałka.

Tym czasem Marszałek w Izbie Poselskiej zweryfikuje przytomnych Członków z Listą mu podaną, i nieprawnie znajdującym się w Izbie z miejsc ustąpić zaleci. Późem oczekiwać będzie wezwania do połączenia się z Senatem, i do przyięcia mających w tym celu przybydź Senatorów Deputacyą wyznaczyć.

Senat przez ten czas zebrać się ma do Izby swojej. A gdy Prezes Senatu uwiadomiony zostanie o przybydź mającym Radzie Ministrów, wyznaczy dwóch Senatorów na iey przyjęcie u drzwi Izby Senatorskiej.

Prezes Rady Stanu i Ministrów wezwie Prezesa Senatu do wyznaczenia dwóch Senatorów, którzy udadzą się niezwłocznie do Izby Poselskiej, końcem wezwania iey do łączenia się z Senatem. Późem Prezes Senatu dalej mówić będzie.

Uwiadomiony wcześniej Marszałek Seymowy o nadchodzących Senatorach, wyśle naprzeciwko nich dwóch Posłów i Deputowanych, i sam przyjmie ich u drzwi Izby Poselskiej, wprowadzi, i miejsca naprzeciwko siebie wskaże.

Senatorowie w krótkiej przemowie wezwą Posłów i Deputowanych do przybycia do Izby Senatorskiej. Ruszą się sami z miejsc swoich, i idąc wraz z Marszałkiem na czele, poprowadzą ich do Izby Senatorskiej.

Tam stanowiący Senatorowie, miejsca swoje zasiadają, a Marszałek Seymowy w środku koła Senatorskiego wraz z Po-

slami i Deputowanymi czekać będzie na przeciw Tronu wezwania swego do przysięgi.

Prezes Rady Stanu i Ministrów otworzy wspólne obrady, i wezwie Marszałka Seymowego, aby się zbliżył do Tronu dla wykonania przysięgi, i odebrania Łaski.

Po wykonanej przysiędze, odda Prezes Rady Stanu i Ministrów Łaskę Marszałkowi Seymowemu, który odebrawszy ją, zaprosi Posłów i Deputowanych do zaięcia miejsc w porządku Departamentów Dekretem z dnia 17 Kwietnia 1810 oznaczonym.

Skoro Posłowie i Deputowani miejsc swoje zasiadają, Marszałek Seymowy za danym sobie przez Prezesa Rady Stanu i Ministrów głosem, po trzykrotnem łaską uderzeniu, doniesie o zebranym w zupełności Seymie, i o gotowości do postępowania w dalszych obradach.

Z Paryża d. 12. Czerwca.

N. Cesarz przystał tu z Drezna dwa wyroki w treści 1) że kobiety i dzieci nie są obciążone wyrokiem względem bawiących za granicą za pozwoleniem lub nie Francuzów. 2) że ponieważ Xze Meklenbursko-Szweryński zniósł w krajach swoich opłaty od wywożonego ziego krajów przez Francuzów majątku, przeto J. C. K. Mość zniósł podobne opłaty od majątku podanych tegoż Xcia.

W niedzielę d. 14 b. m. odprawi się w kościele metropolitalnym uroczyste nabożeństwo i *Te Deum* z powodu rocznicy narodzin N. Króla Rzymskiego.

Okreśły pruskie miasto Berlin i bryg Wersch zawinęły do Hawru, z których drugi wyładowany jest cukrem, kawą i skórami.

P. Degen z Wiednia czynił tu d. 10

b. m. w obecności licznych widzów doświadczenie z latającą jego wynalazku machiną. W momencie wzniósł się na powietrze, szedł za kierunkiem wiatru i zniknął z oczu.

Monitor umieścił naślepujący artykuł pod d. 2 b. m. z ia Ciotat: "Wezoray o godzinie 2 popołudniu krążące przed Ciotat 15 liniowych okrętów angielskich, 2 fregaty i 3 korwety, wystąpiły z morza 60 przewozowych statków z lądowem wojskiem przeciw tutejszemu portowi; lecz potężny i ciągły ogień z nadbrzeżnych baterii przymusił je do powrotu do swoich okrętów. Za rozwidnieniem się widziano, że jeszcze znajdują się na morzu i ku wyspie Wert około 1000 sążni od Ciotat leżące, zmierzają. Jakoż około godziny 7 z rana zbliżyło się do tej wyspy 9 okrętów, 2 fregaty i 2 korwety i zaczęły dawać ogień dla ułatwienia wylądowania. Za ledwo wysiadł nieprzyjaciel na ląd, gdy uderzyły na niego oddziały artylerji morskiej i 1wszy pułk liniowy. Walka nie trwała długo; nieprzyjaciel cofnął się za pierwszym na niego natarciem pod działą swojej eskadry i pozostął poty pod lądem, póki swoich zabitych i raniomych nie zabrał. Porucznik Gery, który morską artylerją dowodził, trafiony został w tej samej chwili, kiedy z naieżonym bagnietem przeciw nieprzyjacielowi podępował, dwiema z karabinu wystrzelałami, co także trzech żołnierzy od 1go pułku spotkało, ale nie śmiertelnie. O liczbie wysiadłych na ląd Anglików sądzić tylko można, że na 60 statkach przybyli. Porucznik okrętowy Champeaux, który flotą w Ciotat korwetą Victorieuse dowodził, zabrał natychmiast 800 żołnierzy z osady tamtejszej na nią i

popłynął z niemi do wyspy Wert, ale nieprzyjaciel tak szybko odparty został, że już po skończonej rozprawie przybył..

Fregata francuzka Paulina, która dwa miesiące w Brindisi flota, a d. 9 Kwietnia flota odplynęła, zawinęła szczęśliwie pierwszych dni Maja do Genui.

Z Breštu donoszą pod d. 24 Maja, że angielska flota, która przed tym portem flota, oddaliła się i do tego czasu nie powróciła.

Z Neapolu d. 1. Czerwca.

W dniu, w którym flota mieć będzie szczęście oglądać znowu N. Królową swoją, wyjadą przeciw niej Królewicze i Królowne i towarzyszyć będą wysokiej swej matce przytwierdzenie.

Tegoroczni jarmark w Foggia bardzo był liczny i przy przedsięwziętych dogodnych środkach nie zaszła najmniejsza zdrażność ani w Foggia, ani w okolicach.

Doniesienia z Korfu są ciągle pomyślne; panuje tam obfitość żywności, wojsko pełne ognia, a mieszkańcy najlepszym ożywieniem są duchem.

Wezuwiusz zaczął onegdaj z ranady mić, ale wieczorem się uspokoił.

Z Pragi d. 12. Czerwca.

NN. Cesarstwo nasi i N. Cesarzowa Francuzów zaszczytli d. 10 b. m. obecnością swoją teatr flanow. Zapelniając cały teatr publiczność wyraziła za ich przybyciem uczucia swej miłości i głębokiego uszanowania przez długo trwające okrzyki radości, które łaskawie przyjąć raczyli. Na wysokie ich żądanie dana tego wieczora była komedia *Amerykianie*.

Dziś raczył N. Cesarz z N. Cesarzową Francuzów, w towarzystwie szczęśliwych

dworu odwiedzić C. K. tutejszą bibliotekę i techniczny instytut, obejrzał wszystkie tam osobliwości i przypatrywał się czynionem chemicznem doświadczeniom.

W wieczor był koncert u N. Cesarzowej Francuzów, która iada codziennie obiad u NN. Cesarstwa; wieczorze bywają na przemiany u NN. Cesarstwa i u N. Cesarzowej, na które zapraszani bywają kolejno wysocy urzędnicy i wyższa szlachta.

Z Bukaresztu d. 4 Czerwca.

Wszyscy oczekujemy z niecierpliwością wiadomości czyli W. Sułtan zatwierdził podpisany tu traktat pokoju. Nim się rzeczy rozwiążą, reszta pozostałego jeszcze w tej prowincyi woyska Rossyyskiego rozłożyła się w pięciu obozach, to jest pod Kraiową, Turko, Giurgewo, Buseo i Bukarestem.

Dowiadujemy się z Ruszczuka, że W. Sułtanowi znowu się syn urodził, i że ciągle przybyszą znaczne posilki wojskowe do Szumli.

Z Londynu d. 6 Czerwca.

Już blisko miesiąc, iak P. Perceval zabity został, a nowe ministerium jeszcze nie jest urządzone. Xże Rejent czując potrzebę odmienienia ministrów, zlecił Lordowi Liwerpool, aby oświadczył P. Canning i Lordowi Wellesley, iż życzeniem jego jest utworzyć mocne i stosowne do okoliczności ministerium. Oba dali na pismie odpowiedzi na miane z Lordem Liwerpool rozmowy i one w sposobie protokółu podpisałi.

P. Canning zapytał się naprzód, czyli zasady rządu względem katolików Irlandzkich będą te same. Lord Liwerpool odpowiedział, iż jego w tej mierze zasa-

dy są nieodmienne i nie wątpi o swoich kolegach. P. Canning rzekł na to, iż zadowolony się i da odpowiedź.

Lord Wellesley uczynił wiele zapytań, iako to 1) iak P. Canning względem katolików, i taką samą, odebrał odpowiedź. 2) Czyli rząd względem wojny na półwyspie Hiszpańskim nie przedsięwznie innych środków? Lord Liwerpool odpowiedział, iż rząd uczynił w tej mierze co tylko można było, iż w dalszem prowadzeniu tej wojny swóiego systemu nieodmieni. 3) Czyli terazniejsze członki pozostałą w gabinecie? *Odpowiedź:* Ponieważ wiele członków zamyśla się oddać, zatem nie będzie w urzędzeniu onego trudności. 4) Czyli Lord Sidmouth utrzyma się przy swoich urzędach? *Odpowiedź:* Utrzyma się; ale podział urzędów zależy od przyszłego urzędzenia. (Tu następują zapytania względem Lorda Callereagh, P. Cannig i nakoniec czyli członki frony opozycyjne wyłączone są od ministerium, na co Liwerpool odpowiedział, że nie są wyłączone, ale do ich wezwania nie ma żadnego zlecenia).

Lord Wellesley rozślawszy się z Lordem Liwerpoolem, posłał mu na pismie odmawiającą odpowiedź, w której oświadczył: 1) Że nie może wniknąć do ministerium, które przeciwnego jest z nim zdania względem katolików Irlandzkich; 2) że nie chce należeć do gabinetu, który nie myśli odmienić swóiego systemu prowadzenia wojny na półwyspie, a podług jego zdania powinna być inaczej prowadzona. 3) Że urządzenie ministerium, do którego żaden członek z frony opozycyjnej nie wniknie, przeciwi się prawdziwemu interessowi Xcia i wewnętrzne zaburzenia nie będą mogły być uspokojone,

i t. d.

P. Canning odpowiedział w takim samem sposobie.

Gdy się to działo P. Steward Wortley wniósł d. 21 Maja w niższej izbie adress do Xcia Rejenta o odmianę ministrow i utworzenie težszego i do okolicności finansowniejszego ministerium. Adress ten, nad którym wielkie były spory, przyjęty został większością 170 przeciw 174 głosów. P. Wortley i popierający ten adress Lord Milton oddali go Xciu Rejentowi, który odpowiedział im, iż iak nadozraley rozważy życzenia izby niższej. Lord Liwerpool i jego kolledzy przewidyując co ich czeka, złożyli nazajutrz swoje urzędy, oświadczając, iż będą niemi zawiadywać, poki nowe ministerium nie będzie urządzone. Xże Rejent przyjął ich złożenie i udał się do Lorda Wellesley, prosząc go, aby mu podał plan do utworzenia nowego ministerium. Podług tego planu, który do 24 Maja nie był jeszcze przyjęty, Lord Wellesley ma być pierwszym Lordem skarbowym, P. Canning, Lord, Holland i Margrabia Landsdowne ministrami, P. Huskisson kanclerzem skarbowym, a Lord Moira lordem namiestnikiem czyli wicekrólem Irlandzkim. Lordowie Grenwill i Grey nie wchodzą do ministerium.

Do wiadomości z Ameryki północney zapowiadających Anglii wojnę (wyrazy jednego z dzienników tutejszych) któreśmy wczoray czytelnikom naszym udzielili, dołączamy tu bill, który izba reprezentantów przyjęła:

” Zważywszy, iż w zawartym na d. 19 Listopada 1794 między Królem Jmć W. Brytanii i Ziednoczonymi Stanami Ameryki traktacie przyjaźni, handlu i żegluga

warowny był stały, niewzruszony i powszechny pokoy, prawdziwa i szczerza przyjaźń, między Królem Jmć, iego dziezdicami i następcami, a Ziednoczonymi Stanami, między ich krajami, ziemiami, miastami i mieszkańcami, bez żadnego wyjątku osoby i mieysca; zważywszy, że Król Jmć W. Brytanii kazał z okrętów Ziednoczonych Stanow na otwartem morzu pod ich banderą krążących, obywateli Ziedn: Stanow zabierać i onych przymuszać do służenia na wojennych W. Brytanii i nosić oręż przeciw Ziednoczonym Stanom; zważywszy nakoniec, iż znaczna liczba Amerykanow zatrzymana jest tym sposobem przeciw wyraźnemu brzmieniu wspomnionego wyżej traktatu, i że takie postępowanie jest zgwałceniem wolności naturalney i zerwaniem pokoju z Ziednoczonymi Stanami: senat i izba reprezentantów Amerykańskich zgromadzone na kongress postanowiły zatem:

1) Ktokolwiek poważyłby się od d. 4 Czerwca r.b. zabierać na otwartem morzu, w porcie, rzece przedporciu, kotlinie lub zatoce maytka rodowitego poddanego Ziednoczonych Stanow z zlecenia obcego mocarstwa uważany będzie za rozbójnika morskiego i śmiercią ukarany. Wyrok śmierci wydany zostanie na winnego w mieyscu, gdzie będzie schwytany.

2) Wolno będzie każdemu marynarzowi pod banderą Ziednoczonych Stanow żeglującemu odeprzeć gwałt gwałtem, ktokolwiek przymuszałby go do opuszczenia amerykańskiego okrętu na otwartem morzu, w porcie, rzece, przedporciu, kotlinie, zatoce, i jeżeliby kto, chcący zabierać Amerykańskiego maytka zabity lub ranny został, zabójstwo takowe, byle

było dowiedzione, będzie za sprawiedliwe uznane.

3) Skoro Prezydent Ziednoczonych Stanow mieć będzie dowody o zabranii gwałtem lub uwięzieniu obywatela Amerykańskiego, użyie najsurowszego odwetu przeciw poddanym rzeczonoego rządu, chwycić ich każe na otwartem morzu lub na gruncie, do czego jest niniejszą ułławą upoważniony.

4) Każdy maytek, który na przyszość gwałtem porwany zostanie, mieć będzie przez cały czas twoiego zatrzymania po 30 dolarow na miesiąc. Summa ta wziętą zostanie z należitości angielskiego poddanego u poddanych Amerykańskich.

5) Prezydent Ziednoczonych Stanow jest niniejszą ułławą upoważniony do pochwycenia prawem odwetu na otwartem morzu lub na gruncie W. Brytanii tyle poddanych angielskich, ile znajdować się będzie w mocy W. Brytanii porwanych Amerykanow, i onych drogą układu wymienić.

6) Jle razy okaże się, że kapitan zbroynego okrętu obcego mocarstwa zabierze z okrętu Amerykańskiego maytkę lub osobę nie należącą do woyska tego mocarstwa, Prezydent zakaze wszystkim Amerykanom dawania takiemu okrętowi pomocy i dostarczania żywności. Ktokolwiek poślapiłby przeciw temu zakazowi ukarany będzie rocznem więzieniem i karą pieniężną nieprzenoszącą 1000 dolarow.

7) Zaczawszy od 4 Czerwca r.b. gdy okaże się, że kapitan zbroynego okrętu obcego mocarstwa zabierze z okrętu Amerykańskiego w granicach Ziednoczonych Stanow lub w przeprawie z jednego do drugiego portu maytkę lub innego Amerykanina, Prezydent ma moc zabronić temu o-

krętowi przybicia do lądu i wyładowania towarow do krajow Ziednoczonych Stanow.,,

W Tenesse (w Ameryce północney) ogłoszony został następujący rozkaz dzienny:

"Ochotnicy do broni!!! Obywatele! Rząd przychylił się nakoniec do życzeń narodu; ułtanie niecierpliwość wasza. Wybiła godzina zemsty narodowej. Odwieczni nieprzyjaciele Ameryki mieć będą znowu sposobność nauczenia się szanowania praw waszych, doświadczywszy na nowo mocy waszego oręcza. Woyna między Ziednoczonymi Stanami i W. Brytanią jest na wybuchnięciu, a pułki milicyi amerykańskiej powołane są na pole chwały.,,

Z NoreMBERGI d. 10. Czerwca.

Ciągle przechodzą jeszcze tędy w większych i mniejszych oddziałach żołnierze do wielkiego woyska. W tych dniach przeszły tędy 2 bataliony od śródziemnego morza. D. 13 oczekiwana tu jest znaczna liczba zaprzęgow pod moczka zastoną.

Podług doniesień z Drezna pułk dragonii Xcia Jana idzie z Saxonii do Polski.

Z KASSEL d. 18. Czerwca.

Przez wyrok wydany pod d. 5 Czerwca w Warszawie oddał J. K. Mość 1900 hektarow (3800 morgow) gruntu z dóbr narodowych w okolicy Magdeturga do rozrządzenia ministrów, które mają być sprzedane dla wynagrodzenia ubogich mieszkańców przedmieść wspomnianego miaśta, których domy dla rozszerzenia warowni rozebrane zostały. — Dwa inne wyroki pod d. 6 Czerwca oznaczają muncypalne wydatki miaśta Brunswika i Hanoweru. Wydatki pierwszego miaśta na rok rządowy 1812 wynoszą 198,582 fr. 67 cent. a ostatniego 258,218 fr.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 1. LIPCA 1812 Roku WE SRODĘ.

Z Warszawy d. 27. Czerwca.

S E Y M.

Posiedzenie pierwsze d. 26. Czerwca.

Po odbytem nabożeństwie przedsejmowem w Katedralnym Kościele przy asyflencyi oddziału weteranow i kor-usu Kadetow, w czasie którego JW. JX. Woronicz Radca Stanu miał wymowne i pełne zapatu Kazanie domagających seymować, udali się Senatorowie i Postowie z Deputowanemi do Izby sweich. Zastępca chorego Ministra Spraw Wewnętrznych JW. Kochanowski Radca Stanu przybywszy do Izby Poselskiej doniósł iey, że Marszałkiem Seymu mianowany jest JO. Xze Czartoryski Generał Ziem Podolskich, poczem Xze przyłapał do sprawdzenia przytomnych Członków Izby z podaną mu listą, i inne przepisy prawa wykonał. JW. Prezes Rady Stanu i Ministrów wezwał JW. Prezesa Senatu do wyznaczenia dwóch Senatorow, którzyby poszli do Izby Poselskiej, i wezwali ją do złączenia się z Senatem. Ten mianował JO. Xcia Jabłonskiego Senatorskiego Wojewodę i JW. Wodzińskiego Senatorskiego Kasztelana, którzy zaprosiwszy w krótkich przemowach Izbę, wprowadzili ją do Senatu. Po wykonaney przez JO. Xcia Marszałka przysiedze i odebraniu laski z rąk JW. Prezesa Rady Ministrów, JW. Matuszewic Minister Skarbu czytał obraz kraju, w którym nie tak nad wewnętrzny jego stanem, jako raczey nad nadzwyczajnymi okolicznościami, w jakich się znajduje, zastanawiał uwagę Seymu-jących.

Doniósł potem JO. Xze Marszałek, iż ma oddaną do laski proźbę podpisaną przez pewną liczbę znakomitych obywatelów z krajow zabranych na Polsce przez Rosyją. Przeczytał ją JW. Sekretarz Senatu Niemcewicz. Wyrażono zaś w niej, iż gdy teraz nadarza się szczęśliwa na-

der pora, upraszają imieniem swoim i współrodaków ięzących pod iarzmem Rosyyskiem, aby Seym zgłosił się do Napoleona W. Zbawcy już części Polakow, i prosił go o ich także oswobodzenie. Tu zabierali kolejno głosy JW. JX. Gotszewski Senator Biskup Wigierski, JW. Ordynat Hra. Zamoyski, JO. Xze Jabłonski, a w końcu JW. Wybicki Senatorowie Wojewodowie, i mówili słosownie do podaney proźby, a oślatni z mowiących wniosł, żeby wyznaczyć deputacyą do roztrząśnienia proźby i wygotowania słosowego projektu. — JW. Prezes Rady Ministrów oświadczył, iż gdy takąż była myśl Rządu po doysciu do niego rzeczony proźby, przeto imieniem N. Pana mianuje do składu tey deputacyi z Senatu: JW. W. Cechanowskiego Biskupa Chełmskiego obrządku Greckiego, Wybickiego Wojewodę; z Rady Stanu i Ministrów: JW. W. Matuszewica Ministra Skarbu i Przychodow, Linowskiego Radcę Stanu, a z Izby Poselskiej: JW. W. Skórczewskiego Pośta Powiatu Bydgoskiego, Owidzkiego Pośta Powiatu Lubelskiego, X. Diehl Deputowanego z Gminy 4tey miała Warszawy, i Maczeńskiego Deputowanego z Gminy 2giey miała Krakowa, którzy aby mieli czas do wygotowania poruczoney im pracy, odłożył JW. Prezes Rady Ministrów posiedzenie na d. 28 b. m. Pod czas tego posiedzenia, wszyfkie łóże w Izbie Senatorskiej i galerye napetnione były obecnymi w stolicy cudzoziemcami, tudzież oboięg pćci krajowemi osobami.

Oto są niektóre głosy, jakie nam dotąd nadesłano, miane w Izbie Senatorskiej, a które nadzwyczajnym zapałem słuchaczow przeięły.

Głos JO. Xcia Marszałka Seymowego w Izbie Poselskiej:

" Nasunęło się niespodzianym rzutem

wiecznego wspomnienia na umysł N. Króla P. N. M. imię obywatela żyjącego w zaciszu i w usunięciu się od wrzawy wydarzeń lecaczych nadzwyczajney rącości pędem od lat przeszło 20. Daleki i obrany ze sposobności przez ten długi czasu przeciąg poświęcenia się skutecznie choć tylko w przygotowywaniu przyszłych nadziei zasług ocucenia zletargu oyczyznę nosząca na sobie znamiona okropnego zran zadanych zgonu, nieprzeżłatem łączący z mym narodem, (do którego że należę za największą mam chlubę) żarliwie modły i westchnienia wolać o cud. Ażci rumienia się zorza rokując tto dni świętych. W tey to chwili podobało się N. Królowi Panu N. M. już na schyłku doleżności władz i umysłu i ciała wzywać od pracy odwykłych, niedość na tem wyflawić mnie, podobało mu się włożyć na mnie naychłubnieysze brzemie, kiedy mnie przewodniczyć każe zgromadzeniu mężów, których światła, których gorliwość samych do dobra prowadzi; słusznie się tedy lękam, żeby to brzemie dzwigać niezdolaty barki osobliwie, gdy spojrzawszy na grono mężów, w których koleżeństwie mam zaszczyt znajdowania się, rzec mogę z owym Spartańczykiem, iakąż to radość czuie serce patrząc się na to, że trzysta znajduie się obywateli w tem kole zdalnieyszych do urzędu, do którego iestem przeznaczonym; lecz posłuszny woli Monarchy, idę z pokorą na głos, który mi sławać każe, a schylaie głowę przed powagą Prześwietney Izby Poselskiej, każdemu z kolegów z osobna winne oddaie poczczenie, wzywam ich dla siebie pobłażania, pomocy do utrzymania porządku i tey iedności, która iest duszą wszelkich obrad. „

Mowa J.W. Tomasza Hrabi Ostrowskiego Woiewody, i Prezesa Senatu przy otwarciu Seymu d. 26 Czerwca 1812 roku mianem

„Od szczęśliwey epoki odrodzenia się naszego za sprawą W. Napoleona, trzecie na dniu dzisiejszym rozpoczyna się zgromadzenie Narodowe; a iako na dwóch poprzednich miałem szczęście przy otwarciu Seymu, raz iako Marszałek Izby Poselskiej, drugi raz iako Prezes Senatu, głos mój podnosić, tak i teraz, lubo przy ciągłym zdrowiu mego słabości, nie uchybiam dopełnienia obowiązków urzędowania mego.

„Z przepisn prawa, winieniem rozpo-

częcie Seymu ogłosić od powitania zasia-
dającego na Tronie N. Frederyka Augusta Króla i Pana Naszego Mitoś.; lecz gdy zbieg ważnych okoliczności nie dozwolił onemu ziechać do solicy, i uszczęśliwić nas swoią przytomnością, nie przelaie iednak iako dobry Król, i troskliwy o dobro ludu swojego Oyciec, rozciągać starania i opieki swoiey nad losem naszym; i w tym celu uznawszy potrzebe prędkiego i kutez ego zaradzenia trytycznym okolicznościom kraju naszego, „przelał moc naywyższej władzy swoiey na Radę z Ministrów Kraiowych, tudzież Prezesa onych, składającą się, aby ci godni zaufania Króla i narodu Mężowie, iako bliżsi znajomości potrzeb krajowych, wynaleźli sposoby prędkiego onym zaradzenia. — Nie rozciągam się zatem nad wyliczaniem nieszczęść, których kraj nasz od lat kilindziesiąt doznał, i dotąd doznaie; nie wyflawiam obecnego stanu i dolegliwości, które nas zewsząd otaczaią, a które w ostatnim roku, samo nawet przyrodzenie przez powszechny nieurodzay pomnożyć usiłowało; nie wspominam oupadku zewnętrznego i wewnętrznego handlu, który sam tylko iest mocen obfitość i pomyślność kraju utrzymywać. Zgoła, im większe są potrzeby nasze, tem prędszego i silniejszego ratunku wymaga; a że zbywa nam na własnych naszych siłach i sposobach, udać się więc należy z prośbą do Wielkiego naszego Protektora, aby ten, który nam byt polityczny nadał, nie dozwolił dziełu swojemu upaść, owszem posławić one raczył w takim słopniu znaczenia i pomyślności, iakiego godność Jego, i dzielność wymaga. Potrzebnych do tego zamiaru kroków, że władza centralna Namiestnicza użyć nie zaniedba, spodziewaniem iest całego narodu.

Witam Cię więc imieniem Senatu Władzo Centralna Namiestnicza Króla, w której N. P. Nasz Mitoś. zaufanie, a narod nadzieię swoię pokada. Im większa zaś iest moc i powaga udzielona Wam Przechacni Mężowie, skład ten stanowiący, tem większą ściągacie na siebie baczność i odpowiedzialność, iezeli w oczekiwaniu Króla i narodu, z godnością przeznaczenu waszemu wyrównyującą, nie odpowiecie. Ja iednak znając wybór znakomitych cnotami obywatelskimi i gorliwością o dobro kraju Mężów, o losie oyczyzny moiej nie rozpaczam, a radzey poprawienia onego, z zupełną spokojno-

ścią wyglądam, tem bardziey, gdy horyzont polityczny dotąd dla Polaków grubemi chmurami okryty, za zbliżeniem się dobroczynnego światła wyiaśniać się zaczyna.

W dalszem zaś obrad seymowych postępowaniu wzywam JJWW. Senatorow: Xięcia Jabłonowskiego Woiewodę, i Woźdźńskiego Kasztelana do zaproszenia Izby Poselskiej dla złączenia się z Izbą Senatorską, końcem dopełnienia przepisów prawa rozpoczęcie Seymu Stanowiącego.

Głos J.O. X. Marszałka w Izbie Senatorskiej

Zadosyć czyniąc prawnemu wezwaniu flarszych Braci naszych, sława skwapliwie Izba Poselska i przynosi każdy z Postów grono iey składających w szczególności serce, ochocze patające nayszczerszym zapatem łączenia usiłowań swoich, z usiłowaniem Przeważno - szanownego Senatu i dążenia z nim wspólnie do uszczęśliwienia powszechnego. Rękoymia rzetelności oświadczenia tego niech będzie skwapliwość, z którą z nayoddalniejszych kraiu części zlecieli się Postowie zwołani głosem N. Króla Jmci P. N. M. z zabaczeniem zupełnem wszelkich prywatnych względów, niech będzie rękoymia dotrwałości przykładney, z którą wyglądali i tęsknili do momentu, iak prędko zamiar dzieła, do którego dopełnienia są zawołanemi, zwołanie im obiawionym, aby przykładać się mogli do uzupełnienia o-nego.

Przezorna N. Króla Jmci P. N. M. Mądrość uważając byfiry napływ goniących się bez przerwy wypadków przechodzących się i prześlrzeń pojęcia uznała potrzebę trzymania Seymu w gotowości i zgromadziła go w tej porze, w której uwrzta, że był nieuchronnie potrzebnym. Winniśmy Nayaśnierzszemu Królowi Jmci Panu Naszemu M. czułą wdzięczność za te pieczołowitość oycowska, tem żwiew, tem chętniey wypłacać się mu powinniśmy, im dawniey nosi go naród w sercach swoich. Miałem ia szczęście bydź tłumaczem tych chęci, kiedy z woli Seymu zaczętego w roku 1788 zwołatem wyprawionym do Drezna z prozbą, aby raczyły przyspieszyć porę uszczęśliwienia narodu naszego przez przyjęcie ofiarowanej mu jednogłośnie Korony Polskiej. Zawisłe losy zniszczenie o tej porze gotowały narodu naszego; dziś zdaie się z pozostaw, że się rozmarszczać zaczynaia za-

gniewane losy. Zaczął ow ogromny Jeniusz, dla którego zawad niema, ow Bohatyr Napoleon, któremu wszystko uległ, od odżywienia tchem swoim części popiołów narodu naszego — puśmy wodze nadziei, ufaymy w Bogu, ufaymy miłości dla swego ludu Króla, pod którego żyjemy rządem, ufaymy, że wybierze naytrafnięszą chwilę przemowienia i udania się do tej potęgi, która przez siłę oręża i moc Jeniuszu losami świata kieruje.

Dnia tegoż był wielki, bo na 300 przeszło osob, obiad u J.O. Xięcia Marszałka Seymu, dla Seymujących iako też innych znakomitszych obywateli, podczas którego spełniano z pełnem radości uczuciem toasty N. Cesarza Francuzow, &c. i N. Króla Pana naszego miłościwego. Wtem przyniesiono umieszczoną w dzisiejszej gazecie odezwę do domu J.O. Xcia Marszałka, która w tak liczmem gronie przeczytana nadzwyczajny zapal wzbudziła, i dała po:hop do iak nayżywszych i długotrwałych okrzyków "Niech żyje Cesarz Francuzow &c!,,

Od dnia wyboru J.O. Xięcia Czartoryskiego Jenerala Ziem Podolskich na Powiatu Warszawskiego, i zięchania się członków Seymu do flolicy w oznaczonym czasie, bywała u tegoż Xięcia Assamble trzy razy w tydzień, a po raz u JW. Woiewody i Przewesa Rady Stanu i Ministrów, tudzież u JW. Woiewody Ordynata Zamoyskiego.

List od mieszkańca Warszawy do mieszkańca Krakowa.

Kochany Przyjacielu!

Od pierwszych dni tego miesiąca Warszawa iest w pewnym stanie poruszenia godnym zażegnania i uwagi całej Europy. Dnia 5 t. m. Arcybiskup Mechliński Ambassador Francuzki, przybył do tej flolicy. Rada Ministrów pod prezydencyą JW. Potockiego mając sobie nadaną nadzwyczajną namieśniczą Władzę od Króla Jmci Saskiego Wielk. Xcia Warszawskiego, zwołata Postów i Deputowanych z całego kraia na Sejm extraordinaryiny. Biskupi, Woiewodowie i Kasztelanowie iako członki Senatu zwołali także przywołani. Widzieć się dał między Postami z wzbudzeniem uczuciw, szacunku i poważania Xze Jmć Adam Czartoryski ieden z rzędu naydawniejszych Xiążąt Polskich i tych Mężow, którzy naypierwey o poprawie błędow Konfity-

cyi krajowej myśleli, i który od lat pięćdziesiąt w rozmaitych publicznych urzędowaniach dał dowód swej gorliwości, i wysokich talentów uświętniających jego familią, a iemu samemu powszechną miłość i szacunek u swych rodaków i obywateli. Po wywiezieniu wojsk z Warszawy, i oddaleniu się ich od tej stolicy w znacznej odległości, kiedy nad brzegami Niemnu przeszło 400,000 wojska stanęło na popieranie sprawy całej Europy, straż miała tego poleconą żołtata samej tylko gwardyi narodowej. — Łatwo sobie można wyobrazić, ile otwarcie zgromadzenia narodowego tak przez osoby do składające, iako i temuz przytomne, oraz przez znakomitość okoliczności tyle poważnego, wzbudzać musiało ciekawość, i niecierpliwe oczekiwanie we wszystkich umyśle h. — Oczekiwanie to dziś nakoniec złożyło swoje owoce.

O godzinie 9 z rana Rada Ministrów, Senat, Posłowie i Deputowani udali się z zamku królewskiego do kościoła katedralnego podług obojnych i dawnych zwyczajów błagać Boga o szczególne powodzenie nadchodzących Obrad narodowych. JW. Potocki zasiadł miejsce niżej tronu, który JWW. Ministrowie otoczyli, JWW. Senatorowie w krzesłach, a Posłowie i Deputowani w ławkach zasiadli. JW. Ambassador Francuzki wraz z JW. Rezydentem, Sekretarzami i Audytorami Ambassady wprowadzony przez JW. Prefekta Warszawskiego zajął miejsce z prawej strony pomiędzy Senatem i Tronem, a niezliczone mnóstwo widzów nappełniło Izbe.

JW. Biskup Krakowski przy licznej asyflencji duchowieństwa czytał mszę pontifikalnie, po której skończoney JW. JX. Woronicz Radca Stanu Dziekan Warszawski, miał słosowne do okoliczności kazanie, tak przez ważność przedmiotu, iako też przez piękność wymowy wszystkich poruszające. Nakoniec po zaintonowaniu przez JW. Biskupa Krak. *Veni Creator*, kiedy ceremonie religijne ukończone złożyły, wszystkie zgromadzenia do zamku królewskiego, a Rada Ministrów i Senat do Izby Senatorskiej, Posłowie zaś i Deputowani do Izby Poselskiej udali się. — JW. Ambassador Francuzki z całą swoją świtą najznakomitszą lożę zajął w Senacie.

Posiedzenie Senatu otwarte złożyło przez JW. Potockiego mową ogłoszającą

iz Sejm zwołany złożył w celu przedsięwzięcia środków do utwierdzenia bytu i pomysłowości narodowej. Proponował wystanie poselstwa do Izby posłów zapraszając ich do połączenia się z Senatem.

Po wprowadzeniu posłów do Senatu JW. Potocki w zabrany głos wezwał JO. Xcia Czartoryskiego nominowanego z woli J. K. Mci Marszałkiem seymowym, do wykonania przysięgi, i odebrania łaski. Szanowny ten poseł zbliżywszy się do Tronu, wykonał przysięgę na Marszałka a tą nową dostojnością zaszczycony, zabrał miejsce przeznaczone sobie naprzeciwko Tronu, poczem JW. Potocki w imieniu Króla Xcia Warszawskiego dał głos JO. Xciu Marszałkowi.

JO. Xcie przemówił w sposobie odpowiadającym jego urzędowi, jego przeznaczeniu i powadze zgromadzenia, które go słuchało. Poczem Minister Skarbu wyłożył stan interesów krajowych. JW. Biskup Wileński, JW. Prezes Senatu O. Rowski, JW. Wojewodowie Zamoycki, Wilecki i Jabłonowski, należnie po sobie zabierali głosy, pełne wysokiego światła i czystego patriotyzmu. Nakoniec JW. Potocki po rozbiore rozmaitych wniesionych propozycji w moc władzy nadzwyczajnej od Króla Jmci Radzie Ministrów nadaney oświadczył, iż Deputacya z dziesięciu członków seymujących złożoną być ma, któraby się trudniła zdawaniem sprawy o teraźniejszym stanie rzeczy, i o kierunku, jaki onymże Sejm nadać powinien. — A w skutek teyże władzy przeznaczył osoby do Deputacyi. Po czem posiedzenie solwowe zakończyło.

Członki różnych władz przy rozeyściu się z Izby pomieszani z mnóstwem rozmaitych klas obywateli tak Mieszkańców Warszawy, iako też i tych których świetność dnia tego ze wszystkich części kraj. Polski sprowadziła, rozchodzili się.

Spotykał jeden drugiego z twarzą pełną nadziei i radości, rokując sobie najszczęśliwsze dla krajów widoki. Wracał zaś każdy do domu z tym słodkim przekonaniem, że jeżeli otwarcie któregośkolwiek Sejmu obiecywało Ojczyźnie naszey nadziei i widoki przyszłego szczęścia, nigdy jednak nie gruntuwały się na pewniejszych iak dziś pozorach. Gdzie każdy przytomny, ledwo temu wierzyć mógł czego był świadkiem.

(Dziennik 24t.)

Dnia 1. Lipca 1812.

Z mocy uchwały Rady familyney w Sądzie Pokoju Powiatu i Miasta Krakowa Wydziału I., na dniu 20 Maia r. b. w Opiece małoletniego Romana Zakrzewskiego po niegdy Jozefie i Annie z Wieruskich, Zakrzewskich pozostałego syna, w dworku swoim sukcesyonalnym użey opisanym zamieszkatego, zapadłej, a przez Trybunał Cywilny I. Instancyi Departamentu krakowskiego, Rezolucyą pod dniem 29 Maia r. b. do Nru 2029 zatwierdzoney, niżej podpisany w skutek delegowania siebie przez powyższą Rezolucyą Trybunała swego, podaje do wiadomości publiczney sprzedaż drogą Urzędowey licytacji, dworku tu w Krakowie na Piasku przy ulicy Gancarskiej pod Liczbą 102 w Gminie III. Miasta stojącego. Na termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonego dworku oznacza się dzień 17 Sierpnia r. b. 1812, o godzinie 9tej z rana, w Krakowie w Kancellaryi niżej podpisanego Notaryusza w domu przy ulicy Swieckiej pod liczbą 346, gdzie Opiekunowie ustanowiony Ur. Jan Kanty Dunin w Dalowicach doorach swoich w Departamencie tutejszym a Powiecie Miechowskim i dodany Ur. Stanisław Wieruski w Pinczowie w Departamencie tymże samym zamieszkali znaydować się mają. — Szacunek pomienionego dworku według urzędowey detaxacyi w datych 17 i 18tym Kwietnia r. b. uskutecznionej, ustanowionym jest do pierwszego wywołania w summie zł. pol. grubą srebrną monetą 4208 i gr. 3 1/2. Chęć kupna mający wzywają się na czas i w miejsce wyżej opisane z zaopatrzeniem się w Vadium ztp. 426 i gr. 24, to jest w dziesiątą część wartości szacunkowey summy, iako przed zaczęciem Licytacji złożyć się w miejscu iey Aktu mające. — Między warunkami Licytacji powyższą uchwałą Rady Familyney zastrzeżonemi jest, że otrzymujący przez więcejdayność przybiecie kupna wspomnionego dworku, obowiązany będzie w przeciągu miesiąca od zaliczowania albo złożyć całą summę wylicytowaną, potrąciwszy sobie Vadium, albo też odebrać Vadium i całą summę z procentem po 5 od 100 zatrzymać u siebie na pewney Hipothecie swoiey albo Kautora, poki małoletni successor do pełnoletności nie dojdzie. — W Krakowie dnia 21 Czerwca 1812 Roku.

Andrzej Markiewicz, Notaryusz Dep. Krak.

W skutek obligu w Sądzie Pokoju Powiatu i Miasta Krakowa, Wydziału II. pod d. 18 m. i r. b. nastąpionego, za dług dobrowolnie pod sprzedarz poddane zastawne Fanty, iako to: siedm sznurkow Peret, dwa i pół łota ważących, srebra stołowe, a mianowicie łyżki stołowe, łyżeczki do kawy, łyżkę wazową, grabki, trzonki, solniczki, cukierniczkę z szczypczykami przez publiczną Licytacją, d. 3 Lipca r. b. o godzinie 9 z rana, przy ulicy Swieckiej pod L. 327 w domu na skład obranem sprzedawane, wprzod zaś przez 3 dni w temże domu dla obeyrzenia ich, na widok publiczny przez ustanowionego dozorcę wystawione będą. Podpisany mających chęć nabycia takowych, niniejszym uwiadomieniem dla attentowania takowey sprzedarzy, na czas, i miejsce do teyże sprzedarzy oznaczone zaprasza. — Dan w Krakowie dnia 22 Czerwca 1812 roku.

Jozef Kozłowski, Komornik T. H. D. K. i R.

Konstanty Głowczeski, Pedagog, nabywszy naynowszych Method udzielania wiadomości, ofiaruje się nauczyć dzieci piąty rok dopiero kończące igraszkami czytać bez sylabowania, tak w Polskim, Niemieckim iako i Francuzkim ięzyku. — 2 z Arytmetyki numeracyi, czterech pierwszych działan i początkow reguły 3ch w jednym miesiącu. — 3 Pisać Kaligraficznie, prawdziwie Angielskiej formy. — 4 Języka Niemieckiego, czyfio Saskim dyalektem. — 5 Logiki, Fizyki, Matematyki w przyrównaniach, bez obciążenia pamięci, sposobem Katechetycznym czyli Sokratesa, to jest: przez pytania, z których każde ielne mieć tylko może słosowną odpowiedź, a którą człowiek bardzo ograniczonego pojęcia w pytaniu natychmiast postrzega. Jest to sposob czerpania z człowieka tego, co mu natura wraz z życiem dała, a czego on tylko przez zaniedbanie się, albo przez przeciwnę naturze jego prowadzenie niepostrzega. Gdy zaś żadney wątpliwości niepodpada, że tylko w miarę posiadania mniej lub więcej wiadomości Nro 5 wyrażonych nasze wnioski i sądy mniej lub więcej są naturalne, czyfio, proste i pewne, wytyływa ztad potrzeba, aby bez względu na płeć i wiek, każdy człowiek obeznał się z niemi. Kto zechce z tey ofiary usług korzyścić, raczy się zgłosić w domu Nro. 333 przy Swieckiej ulicy na aszym piętrze.

